

Wandeling 9

Aalst en Achtereind (6,6 of 7,1 of 11,2 km)

De vorstperiode is voorbij. Tijd om weer met de verkenningen voor de wandelingen te beginnen. Na de stad zelf is nu de directe omgeving van Eindhoven aan de beurt. We beginnen aan de zuidkant.

Aalst heeft voor mij altijd iets voorjaarsachtig. Met die verwachting de brug over de Sophiastraat in; vervolgens rechtsaf naar de Aremborgstraat. In het vroege voorjaar staan hier bloeiende krokussen al in de berm.

Spechten.

De groene specht is de meest bekende soort, olijfgroen boven, grijsgroen onder, rode vlek op zijn kop; 30-35cm groot. De zwarte specht is helemaal zwart, is groter (42-48cm) en ook de rode vlek is dienovereenkomstig groter. De grote bonte specht is daarentegen kleiner (23-26 cm) en heeft maar een klein rood vlekje. Dit geldt zeker ook voor de kleine bonte specht (14-16cm) en de middelste bonte specht (hoe verzin je overigens zo'n naam!). Deze laatste vogel is in Nederland echter zeer zeldzaam. Groene spechten nemen in aantal af (nu 5000 broedparen), zwarte nemen in aantal toe (nu 3000 paar) en grote bonte spechten zijn er veel (50.000 broedparen) en in aantal toenemend. De populatie kleine bonte spechten is stabiel (5000 paar).

Verderop rechtsaf de Willemstraat in. Aan het eind daarvan een 'Philipswijkje' uit de jaren 30 – de ijsmutsdaken spreken mij aan. Het plantsoentje passeren, links-

Ijsmutsdaken

af, de Voorbeeklaan oversteken en meteen rechtsaf het zandpad op. Hier is het voorjaar duidelijk hoorbaar. Een specht is druk bezig. Hij voldoet aan het omgekeerde Karl May principe: hij stelt zich zo op dat hij mij wel, maar ik hem niet kan zien. Fysisch gezien is dit natuurlijk onzin, maar in de praktijk verstopt de specht zich wel vaak achter de boomstam en kijkt net om het hoekje. De vraag blijft knagen: groene, zwarte of bonte specht? Het wordt gênant als 200 meter verder het geroffel van een tweede specht hoorbaar wordt.

Niet wijzer geworden, ga ik maar rechtsaf het beekje over en daarna schuin rechtsvoor terug naar de Voorbeeklaan. Links langs de natuurcompensatie voor de Randweg Eindhoven: De Moerputten. Het gebied is afgesloten en aan grazers ter beschikking gesteld.

Aan het einde van de Voorbeeklaan de bocht om (Gorlooplaan), na de bebouwing linksaf, vervolgens rechtdoor en net na de bocht linksaf en hoofdpad langs velden volgen.

Uiteindelijk wordt een hoger gelegen naaldbos bereikt, hier rechtdoor. Aan het einde links. Rechts staan hier Corsicaanse dennen, eens de grote hoop van bosbouwend Nederland, nu slungelachtige staken. Rechtsaf en alsmat rechtdoor tot aan de Hutdijk. Links ligt het fietserscafé 'de hut van Mie Peels' (Pils op zijn Brabants); als wandelaar ga ik echter rechtsaf en direct links langs de linkerzijde van de sloot. Aan het einde links en meteen rechts. Het hier gelegen Meeuwven, dat tegen de klok in wordt gelopen, is een zogenaamd stuifven. Aan de oevers groeit gagel; in het water wachten twee Canadese ganzen en een grote zilverreiger mij

Vertrekpunt: de brug over de Tongelreep, einde Brabantialaan in Aalst

Parkeren: parkeerplaats Ekenrooi bij brug
Openbaar vervoer: lijn 7, 317 of 318, halte Maarten Trompstraat/Aalst Centrum, vandaar via de Emmastraat naar het vertrekpunt.

De totale wandeling is 11,2 km (GPS-spoor: PVGE 9c), maar is te splitsen in twee delen:

- 'noordelijk' deel: bij het Meeuwven vanaf knooppunt 88 via knooppunten 89 en 58 terug naar het uitgangspunt: 6,6km. GPS-spoor: PVGE 9a;
- 'zuidelijk' deel: vanaf de start via de Pastoor v.d. Heijdenstraat, Karel V laan en Hutdijk naar het Meeuwven: 1,6km (GPS-spoor: PVGE 9b Aanloop). Dan naar knooppunt 88 en verder beschreven route volgen: 7,1 km. GPS-spoor: PVGE 9b.

Het Meeuwven

Veel vennen in de Kempen zijn gevormd door de wind. In de laatste ijstijd was zand van de droge Noordzeebodem met de overheersende westenwind meegevoerd, en dat vormde bij ons een laag relatief fijn dekzand. Door extreme overbegrazing in de Middeleeuwen kreeg de wind weer vat op het droge zand en blies daarin kuilen tot op het grondwater. Die kuilen vulden zich met regenwater en ziedaar, vennen. Aan de lizijde ligt vaak een zandwal: zand dat uit de kuil is weggeblazen.

op. Ook is het ven ideaal om in koude winters op te schaatsen en in warme zomers in te zwemmen.

Openlucht lunch

Vanaf hier is het ongeveer 2 km lopen naar het vertrekpunt. Dit biedt de mogelijkheid tot twee verkorte routes; zie het kader hierboven.

De zon schijnt, de beloning voor de gewandelde afstand tijdens een openlucht lunch op een boomstronk vlak bij wandelknooppunt 88. Hierna even terug naar de Leenderweg en rechtsaf in zuidelijke richting. Nogal saaie dennenbossen hier, maar toch opeens een leuk vennetje, dat onderdeel geworden is van de tuin van huisnummer 5. Rechtsaf en weer linksaf, alweer een aardig ven. Daarna rechts, links, rechts en meteen weer links en doorlopen tot een wat groter ven. Hier rechts en daarna weer rechts naar knooppunt 85 lopen en vervolgens via 84 naar Achtereind.

Achtereind bestaat al sinds circa 1650 en doet zijn naam nog steeds eer aan. Aan de Achtereindsestraat staat een mooie langgevelboerderij. Weer linksaf, de Achtervoordse Hoeve snel voorbij lopen, niet mijn idee van landelijke architectuur. De weg buigt rechtsom en na de brug over de, nu weer meanderende, Tongelreep rechtsaf, de Hurken op. Hier is hard aan natuurherstel gewerkt; de malle dennenbomen langs het fietspad zijn echter nog steeds niet verwijderd. Links zie ik 13 stoere Brabantse werkpaarden in een wei. Echte stevige 'knollen', de slanke rijpaarden in de wei ernaast ogen wat kleintjes. Vervolgens een verrassing, het landgoed 'de Hurken' is gedeeltelijk toegankelijk. Er is maar één ingang (ook uitgang dus), maar dat is voldoende voor een leuk ommetje (GPS-spoor: PVGE 9 Ommetje). Beslist doen! Tijdens mijn ommetje kwam ik oog in oog te staan met een ree, beide bevriezend van schrik. We deden een wedstrijd wie het langst onbeweeglijk kon staan. Voor mij drong de tijd en dus won de ree. Terug op de Hurken verder richting Aalst, bij de splitsing rechts aanhouden. Overigens lijkt het richtingsbordje met het opschrift 'centrum' enigszins overdreven bij dit zandpad. Net voorbij het landgoed bij het grote bord over landgoed 'Eeckenrhoode' rechts. Na het vlonder pad de brug over en meteen links. Dan door de poort en links de brug over. Na de weilanden rechts naar de weg. De-

ze volgen tot de witte brug waar we links gaan langs de Tongelreep. Na afloop door de Emmastraat naar het winkelcentrum. Vreemdelying op carnavalsmaandag. Koop daarom wat bij AH. Zelden smaakte wijn in ballingschap zo goed!

Ab Stevels / Cor Luijks

Na 60 jaar

In 2020 moest een gedeelte van de wandeling verwijderd worden. Enerzijds vanwege het feit, dat een gebruikt pad nu door een kwetsbaar heidegebied bij het Greveschutven loopt en dus verboden is. Anderzijds, omdat het Brabants Landschap bezig is met een natuurherstelproject, waarvan de verwachte looptijd gaat tot maart 2022.

Het project omvat het herstel van bestaande natuur rond het Greveschutven en het toevoegen van nieuwe natuur: Achtereinds Laag (zie poster). Hierin worden wandelpaden voorzien en een uitkijkpunt. Meer informatie over het project is te vinden op:

www.brabantslandschap.nl/actueel/werk-in-uitvoering/natuurherstel-greveschutven/

Met de beschikbare informatie is een verwachte uitbreiding van de wandeling gemaakt: GPS-spoor: PVGE 9d. Dit spoor gaat gedeeltelijk over de bestaande heide en gedeeltelijk door het Achtereinds Laag en langs het uitkijkpunt. De definitieve versie van dit spoor kan medio 2022 gemaakt worden en is om die reden niet in het .gpx bestand opgenomen, maar alleen in het kaartenbestand.

Deel communicatieposter van Het Brabants Landschap.

